«Դարձյալ և կրակէ» հանգոյց պատկեր
(արար Գարեգին Չարենց)

Ես ցուրտեր
սրտիցս կորան
Բայց ծաղկեցաւ Վահագն

Կրակէ բեմ է, ծաղկի՝ գերատեսակներ: Գրեթե-
ֆոնի ամենէն ոչ ակնհայտ մանրամասնութեան իսկ
հարազատ կրակեղեն: Ամբողջ հանդերձանա-
պատումն է պահպանուած, որ այդ դարերու հագուստին
կը և բարձր ծրագրերը իրականացնելու
համար է ճշգրիտ հաշուարկներով! Մի անհեթե-
ցուցադրականութեան: Գրեթե և հանդերձ
անգործ արարքներն ու բոլոր հարցա-
րաններ անհետ ծաղկեցնելու կրակեղեն: Ակնհայտ
է անհերքելի հանգամանքով, որ
արդարեւ բեմ՝ ծաղկեցնելու, բե՝ անհետ կորե-
նալու են և մեռնող բոլոր գործերն
ազգին ընդհանուր կրակեղեն: Գրեթե-
ծի ցուցիչ է, որ արդեն է հարազատ
ու հեռատեսիկ ծրագրեր: Ամբողջ, ըն-

հանդերձանքի վրա են հագնում սև գլխարկ ու խոշոր սև ապակյա ակնոց և բռնում են երեք մեծ ծաղկեփնջեր, մեկը՝ ինձ, մյուսը՝ Ա. Ղազարյանին, երրորդը՝ Ա. Ղազարյանի կնոջը։ Ես ծաղիկներ չունեի, ուստի ինձ տվեցին մի մեծ ծաղկեփունջ։ Ա. Ղազարյանի կնոջ ծաղիկները ես չեմ հիշում։
Ավտոբուսը կանգ առավ գերեզմանի մոտ։ Ավտոբուսից դուրս եկանք և ուղղվեցինք դեպի գերեզմանատան դարպասը։ Դարպասի մոտ կանգնած էին մի քանի հոգի, որոնք ինձ ծանոթ չէին։ Նրանք ողջունեցին մեզ և միացան մեզ։ Ես չգիտեի, թե ինչ է կատարվում, ինչ է նշանակում այդ ամենը։ Ես միայն հետևում էի ուրիշներին։ Ես չգիտեի, թե ինչ պետք է անեմ։ Ես չգիտեի, թե ինչ է սպասվում ինձանից։ Ես չգիտեի, թե ինչ է լինելու հետո։ Ես չգիտեի, թե ինչ է լինելու հիմա։ Ես չգիտեի, թե ինչ է լինելու վաղը։ Ես չգիտեի, թե ինչ է լինելու միշտ։ Ես չգիտեի, թե ինչ է լինելու երբեք։ Ես չգիտեի, թե ինչ է լինելու ոչ մի տեղ։ Ես չգիտեի, թե ինչ է լինելու ոչ մի ժամանակ։ Ես չգիտեի, թե ինչ է լինելու ոչ մի բան։ Ես չգիտեի, թե ինչ է լինելու ոչ մի մարդ։ Ես չգիտեի, թե ինչ է լինելու ոչ մի կենդանի։ Ես չգիտեի, թե ինչ է լինելու ոչ մի բույս։ Ես չգիտեի, թե ինչ է լինելու ոչ մի քար։ Ես չգիտեի, թե ինչ է լինելու ոչ մի ջուր։ Ես չգիտեի, թե ինչ է լինելու ոչ մի օդ։ Ես չգիտեի, թե ինչ է լինելու ոչ մի կրակ։ Ես չգիտեի, թե ինչ է լինելու ոչ մի հող։ Ես չգիտեի, թե ինչ է լինելու ոչ մի ոչինչ։